

ga Wenne leri ette tullemas. Kui De Kroa sedda wähhäst hulka näggi, arwas ta tedda surema leri eelkäija korpuse ollewad; tahtis wiistöistkümmeend tuhat meest, ja kakskümmeend nelli suurttükki wötta; wasto minna, ja kummagi siwa õtsa hobose wägge seäta, et waenlaesega wõitelda: agga kindralid ei wõtnud kogoniste temma nõud, waid tahtsid omma kõrge kantside tagga waenlaest odata, ja kantsides temmaga tappelda. Tahtis De Kroa ennast rammutumaks nendega räkida, et sedda neile tähhendada, kui pahha ja kartlik nende nõu; agga seisid mehhed wasto, ja ütliwad ennast parremine teadwad, mil, ja kus Wenne wäggi kõige wahwemaste söddib ja wõidab, kui et üks wõera ma tullija ja minnija sedda neile teaks, mõistaks ehk õskaks tähhendada. Ütles siis De Kroa: tehke siis kuidagi tahhate, ja kostke sellepärast kuidagi jõuate; minna wõttan omma sõnna, mis Keisrile ollen andnud, taggasi; sellepärast, et ma teiega kõrda ei sa, ja kulutan teile ette: et se pihhotais rahwast, teie suurt wäehulka, kui

teie nõud ei wõtta, mahhalõeb, ja teid nendega wangi wiib, kes sawad üllejama. Minge nüüd wastopannema, minna läh-hän peält watama.

Kuida De Kroa ette olli kulutand, nenda sündis ka. Karel tuli julgeste omma wähhäse rahwaga kantside ette; jooksis nende peäle tormi, ja pole tünni pärrast olli ta kantsides Wenne wäega wõitlemas. Kumi kitsus ei andnud kõige Wenne wäele maad wõitelda, et ta wägga pakkil tõine tõise tagga seisid, egga ka eddimistele, kes tulles ollid, sanud abbi tehha; ja, kui üks Kooptsi surettükki ehk püssi kuul sure ja paksu troppi läks: siis tappis ehk hawas, kes teab? kui mitto meest kõrraga. Kooptsi wäggi wõitles ühhes rinnas kui sein, et sõa tõe ja ämmeti peäle wägga hästi õppind ja harjund olli, ja rõhkus omma waenlaest mahha kui pillirogo. Olli ilm taplemise hakkamises waikne; agga pärrast tuli paks lummesaddu kange tulega, mis lund ja püssirohho suitsu Wenne wäe filmi ajas, et tuul temmal wasto olli, ja olli siis Kooptsil wõitmise kerge assti.